

jis galės mus priimti po dviejų dienų. Mes aiškinome, kad reikalas neatidėliotinas. Pagaliau buvome priimtos. Išklausęs mus, A. Juozaitis pasakė, kad sumanymui pritaria ir kad atšauksiąs įsakymą apie aukščiau minėtos internatinės mokyklos perkėlimą į mūsų mokyklą.

Išėjome iš ministerijos nejausdamos žemės po kojomis. Pasukome į Sąjūdžio būstinę norėdamos apie tai pasikalbėti su Arvydu Juozaičiu ir kitais Sąjūdininkais, dabar jau tvirtai tikėdamosi sulaukti jų pritarimo. "Jeigu tokia mokykla bus, galėsime pasakyti, kad gyvename ne veltui", - kalbėjome eidamos Gedimino prospektu.

Netrukus įvyko Kultūros ir švietimo ministerijos kolegijos posėdis, kuriame buvo konkrečiai kalbama apie mokyklos lietuvių vaikams, gyvenantiems ne Lietuvoje, atidarymą. Pasvarstyta, kaip galėtų mokykla vadintis. Rodos, K. Garšva pasiūlė, kad galėtų būti "Lietuvių namai".

1990 m. spalio 1 d. tuometinis kultūros ir švietimo ministras D. Kuolys mokyklos atidarymo iškilmėse juodoje lentoje užrašė

"LIETUVIŲ NAMAI".

Mokyt. D. Horiklienė